

Yazar: Ramazan YILMAZ

Alay etmek

Ýslâm, insana deđer verir ve insanýn en güzel þekilde olmasýný ister. Bu nedenle yüce Allah (cc), kendisini inkâr edenlerin bile rahmet, geređi rýzýklarýný vermekte, onlarýn, dünya ve ahirette sýkýntýya düþmemeleri için ayetlerini göndererek onlarý acýklý azaba karpý uyarmaktadır. Yüce Allah (cc), kullarýna “Ey insanlar” diye en güzel þekilde hitap etmiþ, onlarla alay etmemiþ, azgýnlýđý yol edineler dýpýnda, kimseyi hakir görmemiþtir. Bu nedenle yüce Allah’ýn kullarýnýn da birbirleriyle alay etmemeleri, birbirlerini hakir görmemeleri gerekir ki yüce Allah iman edenlere hitapla Müslüman olmayanlarla en güzel bir þekilde tartýpmalarýný istemiþtir. “Hikmetle ve güzel öđütle Rabb’inin yoluna çađýr ve onlarla en güzel biçimde mücadele et, þüphesiz Rabb’in, ipte yolundan sapanlarý en iyi bilen O’dur ve O, hidayette olanlarý da en iyi bilendir.” (Nahl, 125) Müslümanlar, Allah yoluna davet ederken en güzel þekilde hareket edilmeli, insanlarýn eksikliklerini yüzlerine vurup onlarý küçük düþümemelidirler ki, vahye uygun olan budur. Alay etmek, en güzel biçimde yaratýlan, onur ve þahsiyet sahibi insanlarda bulunmamasý gereken, kipide böbürlenme ve kendini beđenme duygusunu tezahür ettiren, kipiye, þakalarýný eksik, hor ve hakir görmeye sevk eden, onu, insani vasýflarýndan soyutlayan düþük ve seviyesiz bir söylem ve tavýrdýr. Alay etmek, bir acziyet ve olgunlaþmamýþ bir kipilik sorunudur; acziyet içerisinde bulunan, onurlu bir kipiliđe sahip olmayan kimseler, þakalarý ile alay ederek kendilerini öne çýkarmaya ve gündemde tutmaya çalýþýrlar. Ýnsanlarýn, yaratýlýpta sahip olduklarý eksiklik ve kusurlarý ile alay etmek, yüce Allah’ýn yaratýpýný beđenmemek olduđundan küfürür. Ýnsanlarda, sonradan iradeleri dýpýnda olupan eksikliklerle alay etmek, onlarýn onur ve haysiyetleri ile oynamaktýr ki bu, gayri insani bir tavýr ve oldukça onursuz bir davranýptýr. Ýnsanlarýn yaptýklarý yanlýþ iplerle ya da yanlýþ görülen durumlarý ile alay etmek, kendini ön plana çýkarma, acziyetini gizleme çabasýdýr. Oysa sađlýklý bir ruh yapýsýna, onurlu bir kipiliđe sahip olan kimseler, insanlarýn hatalarý ile alay etmez, onlara dođrularý en güzel þekilde gösterir,

onları dođru olana yöneltmeye ¸alıpörlar. Alay edenler, sađlıksöz, bozuk bir ruh yapösöna sahip kimseler olduklarından, sađlıksöz ruhlarıný tatmin etmek i¸in baöka insanlarla ve hayvanlar ile alay ederek tatmin olmaya ¸alıpörlar. Onlar, baökalarınýn özöldöklerini, rencide olduklarıný önemsemez, onların da bir duygu taböyöklarıný, bir paösiyet sahibi olduklarıný döpönmezler, tek döpönceleri, kendilerini eđlendirip tatmin olmak, karöplaröndakini kö ¸ ök döpörmeötir. Baökalarınýn duygu ve onuruyla oynamaya, onları kö ¸ ömsemeye, onlarda ayöp ve kusur aramaya neden olan alay etmek duygusu, kendilerini beđenip baökaları özerinde böbörlenen köfir, möpör, mönafök ve fasöklarön döpök bir söfatö olduđundan Möslömanlar, bu vasö özerlerinde bulundurmazlar. Möslömanlar, insanlarla alay etmezler Rabölerine iman etmiö Möslömanlar, hi¸bir öekilde baökaları ile alay etmez, bu kötö ve kö ¸ ök döpöröcö vasö özerlerinde bulundurmaz, hata ile böyle bir duruma döpömeleri halinde ise derhal tevbe ederler. Möslömanlar, baökalarında gördökleri kimi davranöp ve sözözel bozukluk ve eksikliklerle alay etmez, kiöleri en gözel öekilde uyararak onların giderilmesi i¸in ¸alıpör, dođru olanö ortaya koyarlar. Möslömanlar, kiölerin fiziksel ve ruhsal eksiklikleri ile ise, bu eksikliklerin yaratölyöpta ya da sonradan kimi hastalökler nedeniyle olduđunu bilirler, ima yolu ile de olsa hi¸bir öekilde alay etmezler. Baökalarında ayöp ve kusur arayöp onlarla aölay etmek, gayri insani bir duygu olduđu gibi aynö zamanda gayri Yöslömiödir de. Bu nedenle yöce Allah (cc), Möslömanların baökaları ile alay etmelerini yasaklamöp, alay etmenin insanö imandan ¸yökaröp föska döpöreceđini bildirmiötir. “Ey iman edenler, bir topluluk baöka bir toplulukla alay etmesin, belki kendilerinden daha hayörlödör ve kadönlar da baöka kadönlarla (alay etmesinler), belki onlar, kendilerinden daha hayörlödör. Birbirinizi ayöplamayön ve kötö lakaplarla ¸ađörmayön; imandan sonra fösk adö kötödör ve kim tevbe etmezse, iöpte onlar, zalimdirler.” (Hucurat, 11) Möslömanlar, insanlarda gerek yaratölyöpta olupön kusurlar, gerek sonradan istem döpö eksiklikler ya da kiölerde görölen yanöp ifade ve davranölarla alay etmezler. Onlar, rahmet el¸ileri olmaları nedeniyle insanlarda gördökleri her törö yanöpö en gözel öekilde gidermeye, en gözeli göstermeye ¸alıpörlar ki, vahyin gönderiliöp amacö da bundan baöka bir öey deđildir. Töm Risalet önderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, hayatları boyunca dođruları ortaya koyarak insanların yanöp söz ve fiillerinden döndörmeö ¸alıpömöplardör.

Onlar, bu uđurda yanlyplaryny düzeltiltikleri insanlardan tepkiler görmelelerine, hakarete uđramalaryna ve eziyet görüp; ipkenceye maruz kalmalaryna rađmen insanlaryn yanlyplary ile alay etmemiplerdir. Rasulullah (as) de, babkalaryny küccedil;uuml;mseyip alay etmenin kiþiye günah olarak yeteceđini ifade etmiptir. “Kiþiye, Müslüman kardeplerini küccedil;uuml;msemesi, günah olarak yeter ” Müslümanlar, sözleriyle kimse ile alay etmeyecekleri gibi ima ve tavýrlaryyla da alay sayýlabilecek davranýplardan kaçýnmalýdýrlar. Bir gün Hz. Aipe (r.anha), konuþtuđu bir kadyny Rasulullah (as)’a tarif ediyordu ve eliyle boynu iparet edip “Boyu þu kadardý” dediđinde Rasulullah (as) ona: “Böyle yapma, bu onunla alay etmektir ” buyurdu. Yüce Allah (cc), Müslümanlaryn yeryüzünde mülayim olduklaryny, kendilerine laf atan cahillerle bile alay etmediklerini ve üstelik güzel bir selamla onlardan ayrýldýklaryny bildiriyor. “Rahman’yn kullary o kimselerdir ki, yeryüzünde mülayim yürürler, cahiller kendilerine hitap ettikleri zaman ‘Selâm’ derler.” (Furkan, 63) Müslümanlar, insanlarla alay etmezler, eksik görükleri þeyleri en güzel bir þekilde gidermeye, Hakký tebliđ eder, insanlary içerisinde bulduklary durumdan kurtarmaya çalýþýrlar. Bu, Müslüman olmanyn, yüce Allah’a teslim olmanyn geređidir. “Affý tut, iyiliđi emret, cahillerden yüzçevir.” (A’raf, 199) Müslümanlar, deđil insanlarla alay etmek onlar, kendilerine yakýþan bir tavýrla hareket ederler ve kendileri ile alay edenlerle bile alay etmezler, çuuml;nkü alay etmek Müslümanlaryn deđil, kâfir, müprik, münafýk ve fasýklaryn vafýdýr. Alay etmek, müpriklerin, kâfirlerin vafýdýr Ynsanlarla ya da diđer canlylarla alay etmek kâfir, müprik, münafýk ve fasýklaryn bozuk ve onursuz bir vafýdýr. Onlar, kendilerini diđer insanlardan üstün görükleri, insanlary apađýladýklary için onlary küccedil;uuml;mserler ve onlarla alay ederler. “ Sadakalar konusunda Müslümanlardan gönüllü verenleri ve onlar, güccedil;lerinin yettiđinden baþka bulamayan kimselerdi; ipþe onlarla alay ediyorlardý. Allah da onlary küccedil;uuml;k düpürmüptür ve onlar için acýkly bir azap vardýr.” (Tevbe, 79) Varlyklary ya da kimileri bilgileri ile þýmaran kâfir, müprik ve münafýklar, kendilerinden varlyk ve bilgi olarak eksik olanlary küccedil;uuml;msemipler, onlarla alay edip eđlenmiplerdir. “Kâfirler için dünya hayatý süslüdür; onlar, iman edenlerden bazýlaryyla alay ederler, oysa takva sahipleri, kýyamet günü onlaryn

üstündedirler. Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık verir.” (Bakara, 212) Kaş göz kürparak insanları hakir görüp çekiptirerek insanlarla alay edenler, elbette ki Müslüman olamazlar. Çünkü; Müslümanlar, hiçbir şekilde insanlarla alay etmezler, onların küçümsemezler. Böyle bir tavır, gereğince ya da hiç iman etmeyenlere mahsus bir tavırdır. “Her çekiptirip alay edenin vay haline! O ki, mal toplayıp onu saydı durdu; malının, kendisini gerçekten ebedi yapatacağını sanıyor. Kesinlikle o, Hutame’ye atılacaktır; bilir misin Hutame nedir, Allah’ın tutuğturulmuş atepidir ki, gönüllerin üzerini sarar. Muhakkak ki o, onların üzerine kapatılacaktır, uzatılmış direkler arasında.” (Hümeze, 1-9) Mallarıyla böbürleneler, mali yönden kendilerinden zayıf olan kimselerin arkasında konup, onların hafife alarak alay ederler. Böyle yapanlar, Müslüman oldukları iddia etseler bile, insanların arkadan çekiptirmeleri ve böbürlenip kibirlenmeleri nedeniyle ateptedirler. “Arkadan çekiptiren, söz tabıyan,” (Kalem, Bazı kimseler, kendilerine rızık veren Rab’lerinin indirdiği Kur’ani esaslara iman edip o rızıkları, Allah’ın kullarına infak edecek yerde o rızıklarla azgınlık yapıyorlar, kibirlenip böbürlenerek Allah’ın kullarıyla eğlenerek alay etmektedir. Kendi yaratılışlarını unutarak azgınlık yapıyorlar, bu azgınlıkların, böbürlenip kibirlenmelerini de beytan onlara süslü göstermektedir. “Pimdi sor onlara, onlar mı yaratılış ça daha kuvvetli yoksa bizim yaratılışımız mı? Püphesiz Biz, yapıpkan çamurdan onların yaratık. Bilakis sen yapırdın ve onlar alay ediyorlar.” (Saffat, 12) Tevhid için mücadele tarihi boyunca küfür ve için ehli, kendilerine Hakkı getiren rasulleri önce alaya alıp onların toplumun gözünde küçük düşürmeyle çalıyorlar, daha sonra hakarete başvuruyorlar, bununla da yetinmeyince ve Tevhidi daveti durduramayınca saldırmaya başvuruyorlar, rasullere ve Tevhid erlerine baskı ve zulüm yapıyorlardır. “O, gemiyi yapıyordu ve yoruluyordu, kavminin ileri gelenleri onun yanından geçip gittikçe onu alaya alıyorlardı. Dedi ki: ‘Payet bizimle alay ederseniz, artık gerçekten biz de alay ederiz, sizin alay ettiğiniz gibi.” (Hud, 38) Küfür ve için önderleri, azgınlıklarında sınıyor tanınmamış, kendilerine gelen rasulleri inkâr ederek onlarla da alay etmektedir. Küfür ve için önderlerinin, rasullerle alay etmeleri daha sonraki dönemlerde de devam etmiş, gelen tüm elçilerle alay edilmiş, onların toplumun gözünde düşürmeyle çalıyorlardı ki bunlardan biri de Fir’av’dır. Ýstihza; (alay etmek) müşrik ve kâfir istibdat rejimlerinin

davete ilk karpý ¸ýkýp metodudur. Fir'avn da ilk önce bu yola bapvurmup, Hz. Musa (as)'ý kü¸ük d übürmeýe, böylece ona tabi olanlara engel olmaya ¸alýpmýptýr. “Fir'avn kavmine seslenip dedi ki: ‘Ey kavmim, Mýsýr mülkü ve þu altýmdan akýp giden ýrmaklar benim deðil mi, görmüyor musunuz,’ yahut ben, þundan daha hayýrlý deðil miyim; o ki, aþaðýlýk ve nerdeyse söz anlatamayacak durumda!” (Zuhruf, 51-52) Mal ve servetleriyle böbürlenip insanlary hakir gören zalim inkârcýlar, bununla da yetinmeyip el¸ilere iftira ederek alaylaryný sürdürürler. “(Fir’avn) dedi ki: ‘Do ğrusu size gönderilen Rasulü’nüz ger¸ekten mecnundur." (Þuara, 27) “Fir'avn kavminden ileri gelenler dedi ki: ‘Þüphesiz bu, bilgili bir sihirbazdýr,” (A’raf, 109) Alay etmek, acziyetin bir göstergesidir; fikre karpý fikirle cevap veremeyen cahil inkârcýlar, karpýlaryndakini alaya alarak kendilerince bir ¸ýkýp yolu bulmaya ¸alýpmaktadýrlar. Bu, daha sonraki dönemlerde de devam etmiþ, günümüze kadar gelmiþ, kýyamete kadar da devam edecektir. Bu elbette ki Sünnetullahtýr, her Hak batýl mücadelesinde tekrarlanacaktır. “Andolsun senden önce de rasullerle alay edildi, fakat onlardan alay eden kimseleri, kendisiyle alay etmekte olduklary þey kupatýverdi.” (En’am, 10) Hak batýl mücadelesinde küfür ve þirk önderleri, ellerinde bapka bir malzemeleri bulunmadýđý i¸in alaya almakla rasulleri susturacaklaryný ve daveti durduracaklaryný zannediyorlar, bu nedenle de durmadan onlary tedirgin edecek sözler söylüyorlardý. “Þüphesiz yurdunda seni tedirgin ediyorlardý, oradan ¸ýkarmak i¸in; o zaman ¸ok az dýpýnda senin ardýndan kalamazlardýr. Rasullerimizden senden önce gönderdiđimiz kimselerin zaten sünnetidir; Bizim sünnetimizde bir deđipiklik bulamazsýn.” (Ýsra, 76-77) Sünnetullahtaki deđipmezlik ilkesi bugün de ge¸erli ve günümüzde de Tevhid erleriyle alay edilmekte, böylece onlary toplumun gözünde dübürerek söyedikleri Tevhidi esaslary dinlememelerini sađlamaya ¸alýpmakta, bu yolla daveti durduracaklaryný zannetmektedirler. Ancak nafile! Bu Tevhidi mücadele, biiznillah Kýyamete dek sürecedir. Tarihi süre¸te davet nasýl ki durmamýpsa, biiznillah yine durmayacak, önceki davet¸iler gibi günümüz davet¸ileri de son nefeslerine kadar bu Tevhidi mücadelelerini sürdüreceklerdir. Bu, Sünnetullahtýr ve Sünnetullahta hi¸bir deđipiklik yoktur. Ynsanlaryn inan¸laryyla fiziksel kusurlary ile ve maddi durumlaryyla alay edenler, elbette bir gün bu yaptýklarýný

anlayacaklar, ancak o günün işi içinde okunmuş, okunmuş, okunmuş olacak, pişmanlıklar fayda vermeyecek ve hak ettikleri acıyı azaba sürüleceklerdir. "Ayetlerim size okundu değil mi, fakat siz onu yalanladınız! Dediler ki: "Rabbimiz, kullarımız; niyetimiz bize galip geldi, dalalete sapan bir kavim olduk; Rabbimiz, bundan korkuyoruz, sonra eğer tekrar dönersek artık gerçeğe; biz zalimleriz. Dedi ki: "Defolun oradan ve benimle konuşmayın. Çünkü; phesiz kullarımdan bir grup vardı, diyorlardı ki: "Rabbimiz, iman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et; Sen, merhamet edenlerin en hayırlısıydın. Yıpte siz onları alaya aldınız, hatta size benim zikrimi unutturdu ve siz onlara gılgıldınız." (Mukâşşafât, 105-110) O günün gerçekler; apaçık gerçekler, dâvâlar, sızlanmalar, itiraflar insanlarla alay edenlere hiçbir fayda sağlamayacaktır. "Sonra nefsin: "Allah yanında kusur edipimden dolayı yazık bana, gerçeğe; ben alay edenlerden idim; demesin." (Zümer, 56) O günün saflar netleşmiş, herkes yaptığına karşılığın almış, hak ettiği mükâfat ya da cezasını almıştır. "Dediler ki: "Bize ne oldu da, kullarımız;lerden saymış olduğumuz adamları gılgıldınız; onları alaya alırdık, yoksa gılgıldınız mi onlardan kaydı! Çünkü; phesiz bu, kesin bir gerçektir, atıp halkın gerçekleridir." (Sad, 62-64) Dünya hayatında Rabbinin iman etmek, iman ettikten sonra Tevhidi esasları insanlara ulaştırmak yerine iman edenlerle alay eden ya da iman ettikten sonra Tevhidi esasları anlatmak yerine bunu kendileri için bir istikrarlı; gılgıldınız; insanları korkutmuş; insanlarla alay edenler, işte o günün gerçekleri; tımar; ağırlık ile gılgıldınız; gerçeklerdir. Mukâşşafâtın yapmaları gereken, insanların korkutmuş; insanları, hata ve kusurlarını dile dolayış; fir ve mükâşşafâtın vasfını; kupanarak onlarla alay etmek değil, Tevhidi esasları en gılgıldınız; imde ortaya koyarak insanların bunlara davet etmektir. Risalet tarihinde hiçbir Rasul ve onların izini takip eden Tevhid eri, insanların hata ve kusurlarını dile dolayış; onlarla alay etmemiş, onları, Rabbinin Birlemeye davet etmişlerdir. Günün; mükâşşafâtın Tevhidi esaslarının sorumluluğunu üstlenmiş Mukâşşafâtın; manlar da Risalet önderleri ve Tevhid erleri gibi hareket edip Tevhidi esasları insanlara ulaştırmaya çalışmış, insanların hata ve kusurlarını dillerine dolayış; onlarla alay etmemelidirler. Onlara yakışan da budur, bu olmalıdır. Aksi halde diğer insanlardan hiçbir farkları kalmayacaktır. Mukâşşafâtın; manlar, sizler, Tevhidi yapayış; anlatın, kâfir, mükâşşafâtın; nafık ve fasıkların zelliklerinden olan alay etmekten kaçınınız, aksi halde sapmış fıyska

düpüp eski küfür halinize dönersiniz!
Normal 0 21 false false false NL TR AR-SA

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable  
{mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0;  
mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99;  
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;  
mso-para-margin-top:0cm; mso-para-margin-right:0cm;  
mso-para-margin-bottom:8.0pt; mso-para-margin-left:0cm;  
line-height:107%; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;  
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;  
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;  
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;  
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=260